

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Urtos/6/2020
Identifikačné číslo spisu:	5020010015
Dátum vydania rozhodnutia:	30.09.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivetta Macejková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:5020010015.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ivety Macejkovej, PhD., LL.M. a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Petra Kaňu na neverejnom zasadnutí konanom 30. septembra 2020 v Bratislave, v trestnej veci odsúdeného Z.Y., v konaní o podmienечnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného Z.Y. proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 0Ntc/15/2020 z 21. júla 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného Z. I. z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline uznesením, sp. zn. 0Ntc/15/2020 z 21. júla 2020 postupom podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku, § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, § 18 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii, zamietol návrh odsúdeného Z.Y., nar. XX. Z. XXXX v S., trvale bytom N., K. XXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava o podmienечné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. Ntc/15/2016 z 13. marca 2018, ktorým bol uznaný rozsudok Mestského súdu v Prahe, sp. zn. 57T/9/2015 z 24. septembra 2015 v spojení s uznesením Vrchného súdu v Prahe, sp. zn. 8To/109/2015 z 25. novembra 2015, pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 145 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona Českej republiky vo výmere 8 (osem) rokov, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd v Žiline v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že u odsúdeného Z.Y. je splnená formálna podmienka k podmienечnému prepusteniu z výkonu trestu odňatia slobody, pretože lehota k podmienечnému prepusteniu je v súlade s relevantnými právnymi normami stanovená 30. mája 2020. Pokiaľ ide o splnenie materiálnych podmienok, hoci bola splnená prvá materiálna podmienka, že odsúdený plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, nebola však splnená druhá materiálna podmienka spočívajúca v tom, že by bolo možné od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Predchádzajúci spôsob života odsúdeného spočíval v pravidelnom páchaní trestnej činnosti, hlavne majetkového charakteru o čom svedčí odpis registra trestov. Odsúdený

nepochopil výchovný účel trestov, ktoré mu boli ukladané za jeho protiprávne konania, a preto aktuálne už musí vystúpiť do popredia účel trestu spočívajúci v zabezpečení ochrany spoločnosti pred odsúdeným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti výkonom celého uloženého trestu odňatia slobody (č. l. 29 a nasl. spisu).

Proti tomuto rozhodnutiu podal riadne a včas sťažnosť odsúdený Z.Y. a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zrušil a vo veci sám rozhodol.

V odôvodnení sťažnosti uviedol, že rozhodnutie sa javí jednostranné. Krajský súd v Žiline si vytvoril záver o podmienčnom prepustení predčasne a opomenul skutočnosti a pozitíva v riadnom plnení si povinností, riadnej a svedomitej pracovnej morálke odsúdeného a opomenul jeho slušné správanie. Odsúdený chápe oprávnenosť názoru krajského súdu ohľadom kriminálnej minulosti, avšak verí, že aktuálne prevažujú klady a pozitíva odsúdeného. Spáchanie trestného činu úprimne oľutoval. Hodnotenie odsúdeného vychádza z nadmernej konzumácie alkoholických nápojov, avšak nie je reflektovaná skutočnosť, že trestné súdy v Českej republike neuložili odsúdenému ochranné protialkoholické liečenie. Pokiaľ ide o spáchanie trestného činu, odsúdený nemal úmysel privodiť smrť poškodeného, pričom táto udalosť a výčitky budú odsúdeného sprevádzať celý život. Povinnosťou súdu v trestnom konaní je poskytnúť súdnu ochranu v rozsahu a za podmienok ustanovených v zákone, pričom ani konanie o návrhu na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nemôže stať mimo rámca súdnej ochrany a ani mimo práva na spravodlivé súdne konanie.

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd SR“) podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že Krajský súd v Žiline rozhodol správne a v súlade so zákonom, keď návrh odsúdeného zamietol.

Podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona súd môže odsúdeného podmienčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Rovnako ako krajský súd aj Najvyšší súd SR konštatuje, že u odsúdeného je splnená formálna podmienka na podmienčné prepustenie, pričom splnenie tejto podmienky ani nebolo sporným. Rovnako nebolo sporné ani splnenie materiálnej podmienky, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie (I. materiálna podmienka).

Pokiaľ však ide o materiálnu podmienku podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, že možno od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život (II. materiálna podmienka), ktorej absenciu vzhliadol krajský súd, Najvyšší súd SR uvádza, že podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je opodstatnené len vtedy, ak vzhľadom na všetky okolnosti, ktoré môžu mať v rámci konania o podmienčnom prepustení význam, je daný predpoklad, že odsúdený po podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život. Okolnosťou, ktorá má v tejto súvislosti veľký význam, je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného vrátane vyhodnotenia rizika jeho prípadnej recidívy.

Najvyšší súd SR poznamenáva, že každý si v živote zaslúži dostať šancu na nápravu chyby, ktorej sa v minulosti dopustil a na preukázanie, že jeho zlyhanie bolo ojedinelé a už sa nebude opakovať. K odsúdenému Z.Y. napokon boli súdy nad obvyklé zvyklosti mimoriadne ústretové, keď mu dali nie jednu ale až dve šance na nápravu - vo forme dvoch podmienčných prepustení z výkonu trestu odňatia slobody z celkového počtu 19 záznamov v odpise registra trestov (č. l. 8 a nasl. spisu), z toho naposledy 8. júla 2004. Odsúdený tak v obidvoch prípadoch po podmienčnom prepustení z výkonu

trestu odňatia slobody premárnil svoje šance dokázať spoločnosti, že sa polepšil - napravil.

Z histórie správania sa odsúdeného Z.Y. možno vyvodiť, že jeho sklony k porušovaniu zákona a k páchaniu trestnej činnosti prevažujú nad ochotou žiť riadny a slušný život s tým, že pravidlá normálneho spolužitia je schopný rešpektovať len pod dozorom v príslušnom ústave.

Rešpektovanie pravidiel platných vo výkone trestu odňatia slobody síce potvrdil riaditeľ ústavu, avšak v prípade odsúdeného okrem početnej vyššie uvedenej kriminálnej minulosti prevážila pre záver o nevyhovení návrhu o podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody skutočnosť, že riaditeľ ústavu vyhodnotil resocializačnú prognózu ako menej priaznivú na základe stredného rizika sociálneho zlyhania, a to z dôvodu nadmernej konzumácie alkoholu, opakovanej trestnej činnosti, absencie stredoškolského vzdelania a závažnosti trestného činu, a neodporučil odsúdeného podmienene prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody (č. l. 12 spisu).

S ohľadom na vyššie uvedené rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.